श्री.

पचं परमेष्टी मत्रं माळा.

जंत्रोसहीत.

छपावी प्रसिद्ध करनार

માં. હરીભાઈ ભાઈચંદ—મોરબી.

સંવત ૧૯૬૪ સને ૧૯૦૮

શ્રી સત્ય સાગર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ—અમદાવાદ.

श्री.

पंच परमेष्ठी मंत्र माळा.

जंत्रासहीत.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

માં. હરીભાઈ ભાઇચંદ—મોરબી.

સંવત ૧૯૬૪ સને ૧૯૦૮

શ્રી સત્ય સાગર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ—અમદાવાદ.

અર્પણ પત્રીકા.

આ ચોપડીમાં મોરબીના રહીશ વાઘજીઆણી કુલમાં ભાઇ અમુલખ કલ્યાણજી જેઓ જૈન્ય ધર્મના પુરા આસ્તીક અને જૈન્યના જોતીસના જાણુ વીસે સારૂ ધ્યાન ધરાવતા તેનો દાખલો.

દોહરો.

જોતીષ વિધ્યા જાણીતા, રહી સાધને સંગ;
મરણ તીથી ગોતી કરી, જેને મેલ્યુ અંગ.
સંથારો જાતે કર્યો આળવી પાપ તમામ,
રોગ વીના જે ચાલીયા, સરગ કેરે ધામ.
એ અમુલખભાઇના પુત્ર હતા સુખમાંઇ,
ભાઇચંદ ભાભો ને વળી નાના મુળુશીભાઇ.
એને આ અરપણ કરી ઉલટ આણી અંગ,
જંત્રોમાં મંત્રોગણે જો પેહોચે નીજસંગ.
ત્રણ પુત્રને બાપના પ્રભુ ટાળો પાપ,
એનો પુત્ર એમ કહે સુખ આપો માબાપ.

રાગ ભુજંગી.

વધારો પ્રભુ વાઘજી કુળવેલો
મુકીસંપને દુખને દુખડેલો;
દયા રાખજો હે પ્રભુ દાશકેરી,
નહિ રાખશો વાઘના કુળવેરી.

દોહરો.

ભાઇચંદનો હું દીકરો હરી મારૂ નામ,
પ્રભુ સદવ સોંપજોવીને કેરૂ કામ.

પંચ પરમેષ્ટી.

જંત્રોમાં મંત્રોની માળા.

—:o:—

અહો મારા સ્વધર્મી સુજ્ઞ બંધુઓ! મેં મારી અલ્પ મત્યાનુ શારે આ અક્ષરાંકની અનુપૂર્વી બનાવી તમારા હસ્ત કમળમા મુકુછું! તેમાં ભુલચુક હોય તો સુધારી સુજ્ઞ જનો વાંચશો. જંત્રેમાં મંત્રો મુકયા તેનું કારણકે મનોવૃંતી સ્થિર થયા વિના ગણાય નહિ. આ મંત્રો સદાય શુભ ભાવથી જો ગણાય તો થોડા વખતમાં છીત પર્મ શાંરતીને પામો,

દોહરો.

(૧) મંગળીકમાં મંગળીક આ, માહા મંત્ર નવકાર;
ફેરવવાનો ફાયદો, હરે કે અપરંમપાર.
આદ નહી નવકારની, પામ્યા કો અરિહંત;
ગણી ગણી પદ પાંચને, થયા ઘણા ભગવંત.
મન વચન કાયા તણા, હોય જોગ જો ઠામ;
તો અનુપુર્વી આ ફળી, લીએ મુકતીનું ધામ.

(૨) આધી વ્યાધી ઉપાધીના, ટાળે તંત તોફાન;
આ મંત્રો ગણતા થકાં, ભય ટાળે ભગવાન.

દોહરો.

આ મંત્રોમાં તમ તણું,
શદૈવ જાણી હીત;
હે શ્રાવકને શ્રાવ્યકા,
ગણજો નીત્યે નીત.

૧	૩	૫	૨	૪
૫	૨	૪	૧	૩
૪	૧	૩	૫	૨
૩	૫	૨	૪	૧
૨	૪	૧	૩	૫

૨	૩	૪	૫	૧
૪	૫	૧	૨	૩
૧	૨	૩	૪	૫
૩	૪	૫	૧	૨
૫	૧	૨	૩	૪

દોહરો.

આ અવનીમાં અવતરી,
ભણીએ નીત નવ કાર;
ચાર ગતીના ટાળશે,
ફેરા અરંપાર.

૫	૩	૧	૪	૨
૧	૪	૨	૫	૩
૨	૫	૩	૧	૪
૩	૧	૪	૨	૫
૪	૨	૫	૩	૧

૪	૨	૫	૩	૧
૩	૧	૪	૨	૫
૨	૫	૩	૧	૪
૧	૪	૨	૫	૩
૫	૩	૧	૪	૨

દોહરો.

એક જંત્રમાં આવશે,
મંત્ર વાર ચોવીસ;
જોઇ જોઇને ફેરવો,
હરી કહે અહોનીશ.

૪	૩	૨	૧	૫
૨	૧	૫	૪	૩
૫	૪	૩	૨	૧
૩	૨	૧	૫	૪
૧	૫	૪	૩	૨

દોહરો.

ગણતાં ગણતાં જીવનું,
અજ્ઞાન આધુ થાય;
ફરી ફરીને ફેરવે,
આઠે કર્મો જાય.

૨	૪	૧	૩	૫
૩	૫	૨	૪	૧
૪	૧	૩	૫	૨
૫	૨	૪	૧	૩
૧	૩	૫	૨	૪

ભુજંગી છંદ.

ગણો મીત્ર આ જંત્રમાં મંત્ર માળા, મટાડી ઉપાધી કરે સુખવાળા;
સદા સુખ આપી હરે કર્મ કાળા, ગણો મીત્ર આ જંત્રમાં મંત્ર માળા.
નથી લોકમાં મંત્ર તે કોઈ આવો, સદા એક ચિતે ગણી લેજ લાવો;
હરે કર્મ આઠે મળે મોક્ષ સાળા, ગણો મીત્ર આ જંત્રમાં મંત્ર માળા.
સદા એક જોગે ધરે મંત્ર પ્યારા, મળે સુખ આવી સદા આપ ધાર્યા;
પ્રભુ એહ પંચે દયામાં દયાળા, ગણો મીત્ર આ જંત્રમાં મંત્ર માળા.
નહી મંત્ર આનો પ્રભુ આદ કે છે, ગણી મંત્ર આને જીવો સુખ લે છે;

ગણો નીત્ય ભાવે ગણી એક પ્યારા, ગણો મીત્ર આ જંત્રમાં મંત્ર માળા.
ફળે મંત્ર આ જો લખ્યો જેહ વીધી, ગણો નીત્ય થાશે સુખોમાંય સીધી;
વધે જ્ઞાનને દોસતે જાય હાલ્યા, ગણો મીત્ર આ જંત્રમાં મંત્ર માળા.
ભણો મંત્ર આ વાતતો છેક ઉંચી; મળે મોક્ષ જાવા તણી ત્યાંય કુચી;
નથી મંત્ર આવા બીજે ક્યાંય ચાલ્યા, ગણો મીત્ર આ જંત્રમાં મંત્ર માળા.
કરી પાંચ કોઠા લખ્યા જંત્ર એમાં, ગણો પંચ દેવો તણા મંત્ર; એમાં;
ભણો મંત્રમાં જંત્ર આવેજ ચાલ્યા. ગણો મીત્ર અ જંત્રમાં મંત્ર માળા.
પ્રભુ જીવને આપજો સુખ લેવા, મહા લાભ થાશે લીધે નામ એવા;
નહી આદ આપે ઘણા કાળવાળા, ગણો મીત્ર આ જંત્રમાં મંત્ર માળા.
કરો નીત્ય માળા તમે એક ભાવે, બહુ વાર આ જંત્રમાં મંત્ર આવે;
જશે કર્મ ખુટી થવા સુખવાળા, ગણે મીત્ર આ જંત્રમાં મંત્ર માળા.
રચી આ ઉમંગે જુવો એક રીતી, જરા જન્મ કેરી જવાનેજ બીતી;
ગણો રોજ માળા થવા જૈનવાળા, ગણો મીત્ર આ જંત્રમાં મંત્ર માળા.
ભલ ગુણ આવે ગણે જેહ પ્રીતે, વળી દુર્ગુણો આ બધા દુર વીતે;
હરીની કરેલી ગણો જંત્ર માળા, ગણો મીત્ર આ જંત્રમાં મંત્ર માળા.

દોહરા.

એક છો અગીઆરને, સોળ અને એકવીસ;
પેહેલું પદ નવ કારનું, નમો અરિહંત ઇશ.
સાત સતર બે બારને, છેલ્લા છે બવીસ;
પદ બીજું નવ કારનું, નમો સીધ જગદીશ.
ત્રણ આઠ વળી તેરને, અઢારન તેવીસ;
પદ ત્રીજું નવ કારનું, નમો નમાવી શીસ.
નવ આગણી ચઉદ ચારને, છેલ્લા છે ચોવીસ;
પદ ચોથું નવ કારનું, ગણો ગુણી અહર્નીસ.
પાંચ પનંર વીસ ઉપરે, દશ સાથેજ પચીસ;
છેલ્લું પદ નવ કારનું, ભણો મુકીજ ભવીષ્ય.

સી ૨૨	આ ૩	ઉ ૯	લો ૧૫	અ ૧૬
ઉ ૧૪	લો ૨૦	અ ૨૧	સી ૨	આ ૮
અ ૧	સી ૧૪	આ ૧૩	ઉ ૧૯	લો ૨૫
આ ૧૮	ઉ ૨૪	લો ૫	અ ૬	સી ૧૨
લો ૧૦	અ ૧૧	સી ૧૭	આ ૨૩	ઉ ૪

સારંગી છંદ.

દેવાધી દેવોના દેવો વતી સારી આપોને;
દાશો કેરા વેણો સુણી કીધા કર્મો કાપોને;
જંત્રો માંહી મંત્રો મુકયા તારા ગુણો ગાવાને,
સારે સારા શબ્દો આપો છંદો રૂડા થાવાને.
સાંન્તી સામી સાંન્તી આપો સીવો સુખો લેવાને,
નીતે હીતે ચીતે એકે માગુ તારી શેવાને;
તારા ગુણો ગાવા માટે વીને વાળા સોંપોને,
મારા માંહી સારા ગુણો સામી તુમે રોપોને.

ઉચામાં ઉંચા આ મંત્રો જંત્રો માહી મુકયા છે,
આ મંત્રોને બોલી બોલી સંસારેથી છુટયા છે;
આદાનાદી મંત્રો કેરી વીરે વેણો લખ્યાં છે,
બોલી બોલી મોક્ષે પોહચ્યાં કયાંકો તેની સાખા છે.
દ્રુપદીને ચીરો સોંપી મંત્રે ચંત્યા ટાળીતી,
સુળીનુ સીહાસન થીયુ તુમ વાતો ધારીતી;
નીત્યા નીત્યે મંત્રો બોલી જીવો મોક્ષે ગીયા છે,
વીરો કેરા વેણો વાંચો સુત્રો માંહી રિયા છે.

લો ૧૦	અ ૧૧	સી ૧૭	આ ૨૩	ઉ ૪
આ ૧૮	ઉ ૨૪	લો ૫	અ ૬	સી ૧૨
અ ૧	સી ૭	આ ૧૩	ઉ ૧૯	લો ૨૫
ઉ ૧૪	લો ૨૦	અ ૨૧	સી ૨	આ ૮
સી ૨૨	આ ૩	ઉ ૯	લો ૧૫	અ ૧૬

મારા ધર્મી વાળા ભાઇ જંત્રો મંત્રો વાચોને.
આધીને ઉપાધી ટાળી સુખી થાવા રાચોને;
સીતાને આગેથી રાખી મંત્રે પાણી કીધુ તું,
સ્વર્ગે બેઠા સાજુ દેવા સુરે માથે લીધુતુ.
જંત્રો માંહી મંત્રો બોલો મનો માંહા મેલીને,
રીધી સીધી નીતે પામો દુખો દુરે ઠેલીને;
મારા ધર્મી ભાઇ તુમે જંત્રે મંત્રો ફેરોએ.
વીરે મોક્ષે જાવા માટે સુત્રે લખ્યો શેરોએ.

અ ૧૬	આ ૮	લો ૨૫	સી ૧૨	ઉ ૪
લો ૧૫	સી ૨	ઉ ૧૯	અ ૬	આ ૨૩
ઉ ૯	અ ૨૧	આ ૧૩	લો ૫	સી ૧૭
આ ૩	લો ૨૦	સી ૭	ઉ ૨૪	અ ૧૧
સી ૨૨	ઉ ૧૪	અ ૧	આ ૧૮	લો ૧૦

દોહરો.

અસ્ટ કર્મ અલગા કરી,
ટાળે દુખ તમામ;
પદ પાંચે નવ કારના,
લેતા નીતે નામ.

દોહરો.

જન્મ જરા ને મરણની,
હોય હૈયામાં બીક;
તો માળા આ ફેરવી,
થાઓ સુખ નજીક.

સી ૨૨	ઉ ૧૪	અ ૧	આ ૧૮	લો ૧૦
આ ૩	લો ૨૦	સી ૭	ઉ ૨૪	અ ૧૧
ઉ ૯	અ ૨૧	આ ૧૩	લો ૫	સી ૧૭
લો ૧૫	સી ૨	ઉ ૧૯	અ ૬	આ ૨૩
અ ૧૬	આ ૮	લો ૨૫	સી ૧૨	ઉ ૪

ધ ૯	જ ૧૬	અ ૨	દે ૭
અ ૬	દે ૩	ધ ૧૩	જ ૧૨
દે ૧૫	અ ૧૦	જ ૮	ધ ૧
જ ૪	ધ ૫	દે ૧૧	અ ૧૪

ભ ૧૪	ન ૧૧	જા ૫	સો ૪
જા ૧	સો ૮	ભ ૧૦	ન ૧૫
સો ૧૨	જા ૧૩	ન ૩	ભ ૬
ન ૭	ભ ૨	સો ૧૬	જા ૯

એ ૧	દા ૮	જે ૧૦	વી ૧૫
જે ૧૪	વી ૧૧	એ ૫	દા ૪
વી ૭	જે ૨	દા ૧૬	એ ૯
દા ૧૨	એ ૧૩	વી ૩	જે ૬

ન ૬	વ ૯	પુ ૪	આ ૧૫
આ ૩	પુ ૧૬	વ ૫	ન ૧૦
વ ૧૩	ન ૨	આ ૧૧	પુ ૮
પુ ૧૨	આ ૭	ન ૧૪	વ ૧

મ ૧૭	તે ૩૧	જે ૩	ના ૧૩
જે ૧૧	ના ૫	મ ૨૫	તે ૨૩
ના ૨૯	જે ૧૯	તે ૧૫	મ ૧
તે ૭	મ ૯	ના ૨૧	જે ૨૭

૨	૪	૧	૩	૫	૨	૪	૧	૩	૫
૩	૫	૨	૪	૧	૩	૫	૨	૪	૧
૪	૧	૩	૫	૨	૪	૧	૩	૫	૨
૫	૨	૪	૧	૩	૫	૨	૪	૧	૩
૧	૩	૫	૨	૪	૧	૩	૫	૨	૪
૨	૪	૧	૩	૫	૨	૪	૧	૩	૫
૩	૫	૨	૪	૧	૩	૫	૨	૪	૧
૪	૧	૩	૫	૨	૪	૧	૩	૫	૨
૫	૨	૪	૧	૩	૫	૨	૪	૧	૩
૧	૩	૫	૨	૪	૧	૩	૫	૨	૪

દોહરો.

ચાર દીશાના ચરને, મધ્યતણુ ભણુ ભાઇ;
એ બધામાં આવશે, પદ પાંચે જો આંઇ.
ખુણ ચારના ચારને, વળી મધ્યનું માંઇ;
એમાં પણ તે આવીયા, લીયો ગણીને આંઇ.

સી	ઉ	અ	આ	લો	સી	ઉ	અ	આ	લો
આ	લો	સી	ઉ	અ	આ	લો	સી	ઉ	અ
ઉ	અ	આ	લો	સી	ઉ	અ	આ	લો	સી
લો	સી	ઉ	અ	આ	લો	સી	ઉ	અ	આ
અ	આ	લો	સી	ઉ	અ	આ	લો	સી	ઉ
સી	ઉ	અ	આ	લો	સી	ઉ	અ	આ	લો
આ	લો	સી	ઉ	અ	આ	લો	સી	ઉ	અ
ઉ	અ	આ	લો	સી	ઉ	અ	આ	લો	સી
લો	સી	ઉ	અ	આ	લો	સી	ઉ	અ	આ
અ	આ	લો	સી	ઉ	અ	આ	લો	સી	ઉ

ભુજંગી.

કરો માફ મુને પ્રભુ પાપ મારાં, પ્રતાપી તમે છો કરો પાપ બારા,
મતી આપ સારી ગતી સુભ થાવા, પ્રભુ અર્જ સુણો જરા જન્મ જાવા;
દયાળુ પ્રભુજી દયા આપ દાડી, દઉ દોશ મારા સદા જેમ છોડી,
તમારી કૃપાએ મળે મોક્ષ વાવા, પ્રભુ અર્જ આજે જરા જન્મ જાવા.
ફરી ચાર દિશા ફરે જીવ આટા, ઉડયા કર્મ ફેરા મને નાથ છાંટા,
દઇ જ્ઞાન મુને દિયો દુર થાવા, પ્રભુ અર્જ તુને જરા જન્મ જાવા:
હજારો ભવોના નડે પાપ મુને, કરો પાપ બારો કરૂ અર્જ તુને,
તમારી દયા એ મટે દુખ દાવા, પ્રભુ અર્જ તુને જરા જન્મ જાવા.
દયાળુ તમે છો પ્રભુ અન્ન દાતા, કરો સર્વને તો સદા સુખ શાતા,
લીધે નામ તારૂ મટે કર્મ દાવા, પ્રભુ અર્જ તુને જરા જન્મ જાવા:
સુણો છંદ છોએ વૃતી એક રાખી, ગહો ગુણને તો રીએ જીવ સાખી,
નીતી ધર્મ ધારો ધટે કર્મ આવા, પ્રભુ અર્જ આજે જરા જન્મ જાવા.

ઇશ્વર પ્રાર્થના.

લલિત છંદ.

લલીત છંદમાં માફ પાપની, પ્રભુ કને કરૂ અર્જ આપણી;
ફરી ફરી કથું પાપથી ડરી, પરમ હે પ્રભુ પાપ લે હરી.
ગુરૂ તથા પ્રભુ સીદ્ધ કેવળી, પ્રણમું નીત્ય હું પ્રેમથી વળી;
ધરમ ધારણા આપજે ખરી, પરમ હે પ્રભુ પાપ લે હરી.
છળ કરી લીધાં લોક છેતરી, કરમ બાંધીયા મન વેતરી;
ભવ અનંતના મોહથી કરી, પરમ હે પ્રભુ પાપ લે હરી.
હુકમ આપીને હાંક મારતો, કઇક જીવના દેહ બાળતો;

પરતણી દયા અંગ ના ધરી, પરમ હે પ્રભુ પાપ લે હરી.
લક્ષણુ લોભનાં થાય ના પરા, પ્રબળ પાપ તો એહથી ખરા;
નવ શકયો પ્રભુ લોભને હરી, પરમ હે પ્રભુ પાપને હરી;
ભરી સભા મધ્યે જુઠ બોલીયો, કપટ તો કરી માલ તો લીયો.
ભલી બુરી ચીજો એકઠી કરી, પરમ હે પ્રભુ પાપ લે હરી;
કઇક જીવને આળ આપીયા, પરમ પાપના પંથ થાપીયા.
સરળ વાતમાં ક્રોધરે કરી, પરમ હે પ્રભુ પાપને હરી;
વિષય સુખથી પામતો રતી, અશુભ કર્મની માહરી મતી.
ધરમ શીલનો ના રયો ધરી, પરમ હે પ્રભુ પાપ લે હરી;
પ્રણતી પાપની થાય ના પરી. પરમની કથા જાય ના ફરી.
વૃત્તિ પાપની આમ તો વરી, પરમ હે પ્રભુ પાપ લે હરી;
પરતણી પીડા જાણતો નથી, કરમ માહરાં શું કહું કથી;
નીશદીને રહ્યા પેટને ભરી, પરમ હે પ્રભુ પાપ તે હરી.
હરઘડી હરી પાપ બાંધતો, ધરમનો નહિ અરથ સાધતો;
કરમથી નહિં હું જતો ડરી, પરમ હે પ્રભુ પાપ લે હરી.
લક્ષણુ પાપના દુર ના ખસ્યાં, સકળ યોનીમાં સાથરે પસ્યાં;
કરણી કર્મની હું રહયો કરી, પરમ હે પ્રભુ પાપ લે હરી.
ગરીબ જીવનાં પ્રાણુરે હર્યાં, ગણુતરી મધ્યે જીવના ગણ્યાં;
ઉદયે આંવશે મુજને અરી, પરમ હે પ્રભુ પાપને હરી.
પરગજુ પ્રભુ પાપ કાપજે, હરી કહે મને મોક્ષ આપજે;
તમ કૃપાવડે હું જઉં તરી, પરમ હે પ્રભુ પાપ લે હરી.
હું અપરાધી છું તાહરો સદા, કર્મને દુરે પાપથી અદા;
મુજ મને દીયો ભકતી તો ભરી, હે પ્રભુ પાપ લે હરી.

સંવાદ.

દોહરો.

દુહા માત પુત્રને ભ્રાતનો, સુણી લીયો સંવાદ;
નરૂએ વરશે મેળવી, મોક્ષ જવાની દાદ.
પ્રથમ ગુરૂ ચરણે નમી, નમી સરસ્વતિ માત;
અરિહત સીધ કેવળી, નમી સાધ સાક્ષાત.

ભુજંગી.

પધાર્યા પ્રભુને મતે માત આઈ, અતી હર્ષ ચલ્યો બધા ગામમાંહ;
પ્રભુ પાસ આવી શહુ હાથ જોડે, ઘણા કાળના કર્મને તેહ તોડે.
બહુ સાવકોમાં પ્રભુ પાસ આવે. પ્રભુજ્ઞાન આપી સહુને સુણાવે;
સુણ્યું જ્ઞાન એમાં અતી સુખવાળું, મટાડી અંધારૂં કરી અંજવાળું.
અનંતા ભવોનું હતું મા અજાણ્યું, મને જ્ઞાન આપું ખરૂં તે જણાણું;
પ્રભુ નેમ વાણી મહા શાન્ત જાણી, મધુરી અતીમાં દઉંશુ નિશાની.
મટાડે ત્રીવીતણા તાપ તેહ, દિએ માત મોક્ષો તણા સુખ એઓ;
પુરામાં પ્રતાપી પ્રભુ જ્ઞાંન દાતા, કરે સર્વને તે સદા સુખ સાતા.
સુણી શબ્દ એના થયો હું ઉલાસી, મટી કાળ ઝાઝા તણી મં ઉદાસી;
દયામાં દયાળુ પ્રભુ જૈન દેવા, કરે સુર મુની સહુ નીત શેવા.
રજા માત આપી કરે પાપ ભારો, નહી સાર સંસારમાં માત ધારો;
પ્રભુ તેમની સુણી આજ વાણી, ગયું મન મારૂં ગળે ગોળ પ્રાણી;
મળયો જોગ સારો મને આજ ધારો. નહી માત જાણો તમે તે નઠારો;
નહી હું લજાવું હવે કુંખ તારી, ફરી જન્મ લેવો નથી મા। મારી.

માતાં કહે છે પુત્ર પ્રત્યે.

ભુજંગી.

નથી પુત્ર જાવા તણી વેય તારી, વહો બેણે મુખે તમે જો વીચારી;
નથી જોગ લેવા તણું બાળ ટાણું, મહાં દુખ એમાં તમોથી અજાણુ.
મુનીતા પરીસા મુની પુત્ર જાણે, નહી અન્ય કોઇ બીજા પુત્ર માને
કહુ હુંજ થોડા સુણો પુત્ર મારા; નહીતે ખમાશે તમોથીજ પારાં,
ઉનાળે ઉગાડે પગે પુત્ર જાવું, મળે અંન તેવું તમારેજ ખાવું.
શિયાળે વળી ટાઢના દુખ બેટા, રહો હાલ એથી તમે પુત્ર છેટા.

માતા કહે છે.

જણ્યા પુત્ર સાતે વીવા કોક ઠામે, તમારો વીવતો થશે મુજ ધામે;
જવા કેમ આપુ મને હેંશ મોટી, કરો કેમ મારી તમે હામ ખોટી.
નહી હોંશ મેલુ કદી હું વીવાની, નહી વાત કહો તમે તો જવાની;
દીયો વાત મેલી હવે પુત્રમારા, પ્રભુવેણ લાગ્યા મને માત પ્યારા.
નહી મન મારૂં હવે ક્યાંય બેશે, પ્રભુ સાથ રેતા મને સુખ રેશે;
પ્રભુના અતીશે તણી માત ખુબી, ગયું મન મારૂં અની માંઇ ડુબી.
સિંહાસન સોનાતણું માત મોટુ, જડયું રાતનવાળુનહીમાન છોટુ;
પ્રભુ જાગાય બેશી દિએ બોધ દાડી, હજુ કર્મી જીવો જતા પાપ છાડી
બએ દેવમાં ચામડાથીજ વીંઝે, પ્રભુ મુખ જોતાં મનો માત રીઝે;
વળી વેણમાં દેવ તે રાગ પુરે, સુણી વેણુને જીવ તે કેમ ચુરે.
નહી માત રોકો મને આપ જાવા, જરાજન્મ જેકેરા મટે જેમદાવાં

નાની વૈમાં સાધુ થાવુ તેજો સેલુ જાણ્યું છે,
ઉના પાણી પીવા સાથે લીખી ખાવુ ખાણુ છે;
સાધુના આચારો પાળી લેવા આરો પાણી છે,
સુતાનુ ભોગે છે ભાઇ તુમે વાનો જાણી છે.

રાગ સારંગી. પુત્ર કહે છે.

નાને નાનો શાને કાઠો મોક્ષે જાવા જેવાણુ,
મુનીના માર્ગોને પાળી પાપો ટાળુ એવાણુ;
સંસારના સુખો એતો વીખો કેરા ઝાડો છે,
સંજોગો વીજોગો કેરો માતા મોટો ખાડો છે.

માતા.

સીરા પુરી લાડુ છોડી ભીખી ભેખો માગે કાં,
ફુલો નીસે જાને છોડી ભોંયે હાંડો ભાગે કાં;
હાથી ઘોડાગાડી મેલી પાએ પુત્ર ચાલે કાં,
રીદ્ધી સીદ્ધી પુને પામ્યો બેટા તેને છોડે કાં.

સારંગી.

જૈન્યો કેરા વેણો આજે મારે અંગે રૂચ્યા છે,
તેની કુણી રેણી પાસે બીજા બોલો કુચ્યા છે;
સુદ્ધાથી તો પુરેપુરી મીઠી જેની વાણી છે,
એને વેણે ગાળી ગાળી મુને કીધો પ્રાણી છે.
ખોટું બેટા શાને બોલી જાવા આજે માગે છે,
તારી બોલીબેટા મુને બાણો જેવી લાગે છે;
તારા વીવા માંહી મારી હોંસો મોટી માનીને,
લાવો આપો બેટા લેવા મારા વેણો સુણીને.
નીશ્ચે માતા માની રાખો આજે મારે જાવુ છે,
સંસારોની વ્યાધી મેલી મારે સાધુ થાવુ છે;
કોના માતા કોના પીતા કોના બાઇ ભાઇ છે,
લેણા લેવા દેણા દેવા કેરી આ સગાઇ છે.

પુત્ર કહે છે

નથી આ વખાને તમે મેં જ જાણ્યું, જરા વારમાં મોત આવે અજાણ્યું,
રહું કેમ કો ધર્મથી માત છેટો, પીતા માત બેઠા મળી જ્યાં બેટો.
નહી ડામ માથે ટકે જેમ પાણી, લીયો આ વખાને તમે તેજ જાણી;
વળી કુંભ કાચે રહે નીર જેવું, જરા વાર માંહી જવું થાય તેવું;
ભર્યું અંજળીનું જશે નીર હાળી, સદા આ વખાને લિયો કેમ આળી
બતીને બુઝાતાં કહો વાર કેતીં, નહી વાર લાગે જાતાં જીવ એતી;
સુણી આ વખાની પ્રભુ પાસ રીતી, મને લાગની કાળની આતબીતી.
નથી ચેન ચાલ મને માત થાતું, પ્રભુ સંગ જાવા માનો ઉભરાતું;
ઉદારીક આ દેહનો વેશ કેવો, જરા વારમાં વીણસે માત તેવો;
જુઓ દાખલામાં સંભુ ચકીનોએ, થયો રોગનો જોગ તે કાળનોએ.
પ્રભુ જ્ઞાન ફેરૂ નથી કામ બેટા, મજા મોજ માણી રહો લાલ છેટા.
પડે પુત્ર તુથી નહી લાલ જોગો, પ્રભુ ધર્મમાં ચાલશે નાથ ઢોંગો;
પ્રભુ છેજ જ્ઞાની રહે કેમ છાનુ, નહી કાંઈ એ પ્રભુથી અજાણ્યું.
પ્રભુતા પ્રભુને ભજે પુત્ર આવે, નહી ભેખમાં તુ વધુ માલ ભાવે;
કરૂં તુજ વીવા પછી આપું જાવાં, દિયો કામ મુને તમે તેહ થાવા;
નહી તેહ વિના થશે માત ખુશી, લિયો શીદ માતા તણું લોહ ચુસી
ગણુ મુજ કાયા મધે જીવ તારો, કહો કેમ તેને કરૂં હું જ ન્યારો;
નહિ નીર વિના જીવે માંછલી તો ગણો પુત્ર વિના તમે માવડી તો.
જશો આપતો માહરો જીવ જાશે, વૃથા મુજ કીધું બધુ પુત્ર થાશે;
નહીં આડ છોડે કદી આપ છાયા, તમે પુત્ર જાતાં જશે મમ કાયા;
ગણો માતને પુત્રનું હેત કેવું, નથી લોક માંઇ બીજું હેત એવું.

લલીત છંદ.

તુજ ક્રિયા તણી હોંસરે હતી, નવ રંજા મળે જાયરે મતી;
પરણી ભાવ આ લાવને લિયો, જનમની નહી વાતરે કીયો.
તનય માતમાં તુજ માહરો, લઉ વિવા તણો લાવ તાહરો;
તુજતણો વિના કુંભરે કરૂં, વચન તાહરે હું નહી ડરૂં.
ધરમકરમી થાય ના કદી, તનય વંદનાં માતથી વદી;
વીનય માતાનો પુત્ર તો કરે, વીને મુળ આ ધરમ રેખરે.
ધરમ કર્મમાં ફેર છે ઘણો, નવ જશે મુખે તે હરે ભણ્યો;
તરત દે રજા ધર્મમાં કરૂં. મરણુ માતથી હું સદા ડરૂં.
ભવ અનંતથી મોહમાં પડયો, ધરમમાં નહી હું કદી ચડયો.
પુરણુ રેમમાં પુત્રને કરો, દઇ રજા હવે દુખમાં હરો.
પ્રભુ કને જવું માત માહરે, નહી નહી રહું વેણુ તાહરે;
તરત તો જવું માનમાં નકી. ખબર એટલી રાખમાં પકી.
ધરમનો મને રંગ લાગિયો, નવ જશે જરા માત તાગીયો;
પ્રભુ કને જતાં સુખડાં થશે પ્રભુ વિના નહી દુખડાં જશે.

ભુજંગી છંદ.

નહી પુત્ર મારા જવા તુજ ધરે, ઘડીએક ચાલે નહી તું વીચારે;
કહે જેસ્ટ બંધુ કરો એમ ભાઇ, રજા હુ ન આપુ જવાનેજ ચાંઇ.
પડે નર આંખે નહી તુજ દેખે. નહી માત કેરી દયા તુંજ લેખે.
થઇ મોર છાને પડયા માત હેઠાં, નથી શુધ્ધ માને થશે કેમ એઠા.
ગયા કૃસ્ન પાસે બહુ જંન દેવા, થઇ મોરછાને પધારોજ દેવા;
નથી શુધ્ધ માતા તણાં અંગ માંઇ, પધારીજ આપો તમે સાજ ભાઇ
ઘણા વાર જુવે તમે ત્યાં પધારો, નહી વાર એમાં જરાતો વધારો;
થતાં માત દુખી દુખોનેજ ટાળો, જઇ માત્ત પાસે તમે આ સંભાળો.

તને દુખશીનુ થયો પુત્ર હું જ્યાં, સદાસુખ આપુ નહી દુખ હું ત્યાં.
સુણી હેમ પુરી તણો માત હું છું, વળી માત મારી બહુ વાલી તું છું.
કહો માત મુને થયુ સુજ તુને, મટે દુખ ત્યારે કહો પુત્ર મુને;
નહી વેણ કેને તમારૂજ માન્યુ, નહી માત રાખો જરા તેહ છાનું.
કહો કોણ રાણી હતી મુજ કેરી, દીએ કેમ તારૂં કદી વેણ ફેરી;
નથી કામ એવુ જરા મુજ માતા, કહો વાત ત્યારે મળે મુજ સાતા.
નહી કોય રાણી મને કાંઇ બોલી, કહું વાત સુણો તમે વેણ તોલી.
મટે દુખ મુને તને વાત કેતાં, નહી ફેર એમાં કીધુ તેજ બેટા.
ભલો ભાઇ તારો રજા આજ માગે, કહે સાધ થાવુ મને દુખ લાગે;
વદે વાત હુથી નથી તે ખમાતુ, નથી સુખ એથી મને કાંઈ થાતું.
થઇ આમ અંગે બન્ને પેટ મારૂં, થતુ દુખ એથી જતુ ના વીસારૂં;
દઈ બોધને રાખજે ભાઇ આઇ, નહી તેહ વિન્યા લિએ સુખ માઇ.
સુણો જેમ બંધુ નથી વાંક મારો, રજા મેજ માગી તમે તેહ ધારો.
પ્રભુ નેમનો મને બોધ લાગ્યો, પ્રભુ વેણ સુખી હવે હુજ જાગ્યો;
બંધુ બાળ મારા કહુ વાત તુને, તમારા રદયેની કહો વાત મુને.
દઇ કિમે તુને કરૂં મન સાતી, રહે નાય તુને રદય થાય ભ્રાંતી:
મટે માતને દુખ તે કેમ ભાઇ, કરો વાત પેલી તમે તેહ આઇ.
કરી માત દુખી રજા કેમ લેવી, ગણો માત ભાઇ તમે એક દેવી;
નથી સાર સંસારમાં મર્મ ભાઇ સુણી તેમ વાણી થયું મન બાઇ.
ગયો માત પાસે રજા ભાઇ લેવા, વિદયા માતને મે સુણો સબ્દ એવા;
લિધ્યો ભેખ છોએ હતો એક સંગે, કહો કેમ જાવા દઇ આ પ્રસંગે.
તજી ભાઈ તુને જવા કેમ દેશું, પીએ બંધુ મેલી દુખે કેમ રેશું;
મને પ્રાણથી તો અતી પ્યાર તુમાં, નથી કેમ તુને થતો પ્યાર હુમાં.
સગાઇ તણોતો ગણો ભાઇછેડો, ભલે કોય નોખો અને હોય બેરો;
નહીં ભાઇ જેવી ગણાતી સગાઇ ભલે હોય ભુડો ભલો તોય ભાઇ.

જુઓ હાથને પાપની જોડ જેવી, ગણો ભાઇની જોડ તે આપ તેવી;
પડે એક હાથે કહો કેમ તાડી, વિન ભાઇથી તો રહે દુખ દાડી.
થસે ભાઇને ઘેર જો કામ સારાં, કને બોલ શુ તેગણી ભાઇ મારાં;
વન્યા ભાઇ તે માનગી હોય કેવુ, રહે રાતમાં એક ઝાડ જેવુ;
અરે કોણ એને થસે ત્યાં શભાઇ, ભલે હોય સારા ભુંડા તોય ભાઇ.
લીધા માહરૂ આપ તે હાથ ખાતુ, બધું કામ હુથી ભાઇ થાતુ;
દઉ કામ તુને બધું ભાઇ સોંપી, નહી આણ તારી અમે હોય લોપી;
તમે બોલ બોલી હુથી તો બધાણા, નહી હોય દીને ફરીતો જવાના.
સદા એક વેણી તમે ભાઇ મારા, સુણો બોલ મારા કહુ તેહ સારા;
કરાવો તૈયારી તમે ભેખ દેવા, કરો ભાઇ બોલી તમે તેહ સેવા.
ભંડારો ઉઘાડી દિધા દાન આજે, કહે ભાઇ નાનો તને જેહ છાજે;
દઇ દાન ઝાઝુ કરેછે તૈયારી, પ્રભુ પાસ ચાલ્યા બધુ એ વિચારી.
પ્રભુ પાસ આવી સહુ તો નમેછે, હસુ કમી જીવો દુખોને વમેછે;
લીયો પુત્ર મારા પ્રભુ સાચવીને, દીએ દોશે એતો બધા આળવીને.
પ્રભુ પાસ મુકી ગયા સર્વ કામે, કરે અરજ ઉભા એક ઠામે;
જઇને મસાણે પડી માજ ધારૂ, કહો કામ થાસે પ્રભુ મુજ સારૂ.
નહી ધર્મ માહી કરો ઢીલ કોઇ, પ્રભુ નેમ બોલ્યો સમે એમ જોઇ;
મહા કાલ નામે મસાણો પધાર્યા, બહુ ભાવ જેણે મનોમાં વધાર્યા.
ભુજા બે પસારી ઉભા એક ઠામે, નહી જ્ઞાન વિન્યા મનો અન્ય ઠામે;
દીઠો સાસરે તે મુની વેસ માઇ, ચડયો ક્રોધ અંગે અતી તો જમાઇ.
ગયુ દીકરીનુ બહુતે ભુસાઇ, હવે કોન લેશે પડી દુખ માઇ;
હતુ વેર એથી ચડી તેહ આવુ, લઇ વેર એનુ હવે હુજ કેવું.
ભીનારીજ માટી સીરે કોટ કીધો, ફરી સીર આખે પીંડ બાંધ્યો;
ભરી આગની ઠીબતો સીર નાખી, ખમ્યો વેદના એ મુની ધ્યેનરાખી.
ફુટી તુબડી લોહીની સેર છુટી મુની ધ્યાન માહી લીયો કર્મ લુટી;
ગયો મોક્ષ માંઇ મુની મોક્ષ લઇ, પ્રભુ નેમ બાક ! હતાં સીધ જમાઇ.

દોહરા-ગણીત થોડું મેં લખ્યું, વાંચી સમજ્જે ભાઇ;
ખુલાસો સાથે લખ્યો, કરવા યાદ આંઇ.
રતીને રતીએ ગુણી, દાણે ભાંગો ભાઇ;
નવ આના ને બે પઇએ, ગુણે ચવ હરીભાઇ.
વીસ રૂપીએ મણ તો આઠ આનાનું લાવ,
આનાને અઢીએ ગુણી ભાવે ભાંગી લાવ.
એકથી ચડતા એકીની સરવાળાની રીત,
રકમોને રકમે ગુણી હરી કે આવે રીત.
રકમોના અડધા કરી રાખો મનમાં રીત.
હરીક રીતી સાંભળો તેમાં રાખી ચીત.
રકમોના અડધા કરી અડધો કરજ્જે બાદ.
ચડતી રકમે ગુણીને રકમો ભેરવ માંય,
ઉભી રકમ માંડીને સરવાળો કર બાદ,
બાકી રહે તે જાણજ્જે નવનો આંક આબાદ.
વણાણીયાનો વાણીયો રાઇચંદ જેનુ નામ,
દયા દીલ આવ્યાથકી મેં કરયુ તુ કામ.
અવધાનોને સીખવ્યાં નીવ નીત જઇને બાગ;
વખત જોઇ અપાવતો રૂપીયા એહને ભાગ.
શીખવતો મુજ બાલને રહીને મારે ઠામ,
આજે એતુ વધી ગયુ કરે સહુ પ્રણામ.
મોરબીના સૌ જાણુતા નાના મોટા એહ,
અમદાવાદમાં પુછજો ભાઇ આશારામ જેહ.

સમાપ્ત

ઇશ્વર પ્રાર્થના.

ભુજંગી છંદ

ગયો કાળ વીતી અને જાય વીતો, નથી પાપનો હુ વિસેનેજ ભીતો;
પ્રભુ લાજ રાખી કરો દેહ સુદ્ધી પલે પાપ તેવી પ્રભુ આપ બુદ્ધી;
સુચી ધર્મ સોંપી અસુચી મટાડો, પ્રભુ પાપ મારા હવે તો ઘટાડો,
અભે દાન વિના મટેના અસુદ્ધી, પલે પાપ તેવી પ્રભુ આપ બુદ્ધી.
પતી સુરિ કંન્તા તણો નાથ પાપી, મળ્યા ગુરૂ કેસી થયો તે પ્રતાપી,
દઇ દાખજ્ઞાને મટાડી કુ બુદ્ધી, પલે પાપ તેવી પ્રભુ આપ બુદ્ધી;
પ્રભુ જ્ઞાન આપી હરો પાપ મારા, પ્રભુ આપ વિના કરે કોણ ન્યારા;
દયા ધર્મ થાવા મને આપ સુદ્ધી. પલે પાપ તેવી પ્રભુ આપ બુદ્ધી.
ગતી ચાર માંહી ફરી હુંજ થાકયો, વિના જ્ઞાનથી તો રિયો હુંજ પાકો,
જવા મોક્ષ માટે દિયો જ્ઞાન રૂદ્ધી, પલે પાપ તેવી પ્રભુ આપ બુદ્ધી;
દયા માર્ગ મેલી કરી મેજ હસાં, વધી પાપ કરી બધે તે પ્રસંસા,
જવા મોક્ષ સારૂ દિયો જ્ઞાન રૂદ્ધી, પલે પાપ તેવી પ્રભુ આપ બુદ્ધી.
પ્રભુ જોગ આપો મળે મુજ જ્ઞાની, રહે એક એની રૂદયેમાંજ વાણી,
નહીં ગુરુ ગુણી લીયા મેજ ઢુંઢી, પલે પાપ તેવી પ્રભુ આપ બુદ્ધી;
સુણો અર્જ આજે દયા દીલ લાવી, હરીને સુધારો જરા દીલ આવી,
સુણી છંદ આઠ દિયો જ્ઞાન રૂદ્ધી પલે પાપ તેવી પ્રભુ આપ બુદ્ધી.

સારંગી-જીવાને જીવાડુ એવી બુદ્ધી આપો બાળાને,
સંસારના દુખોમાંથી હાથે મુને ઝાલો;
કાળા કેસો મેલી આપ્યા થીયા સર્વ ધોળાજી,
પાપથી છોડાવો સામી દીનો મારા થોડાજી.

દોહરો-સીધા આડા ને વળી, બે બાજુની ખુણુ;
જેમ ગણો તેમ આવશે, જન્ત્રે મંત્રો શુણુ.